

sentlig lavere end de 100.000 kr., vi meget beskedent foreslår her i dag. Det er ikke nogen revolution, det er ikke nogen fuldstændig uhørt spekulation, det er sådan set sund fornuft, som de fleste andre lande har set at der også er behov for at gennemføre.

Derfor håber jeg, at det kan lade sig gøre om ikke nu så på et senere tidspunkt at samle flertal for at lave den her ordning. Det vil ikke ramme ret mange almindelige mennesker, men det vil helt sikkert ramme dem, som tjener styrtende med penge på at kunne spekulere imod statskassen med den her ordning. Det er altså penge, som statskassen går glip af, som i stedet for kunne være brugt til at hjælpe f.eks. de dårligst stillede pensionister, rette op på sygehuse, jernbaner, og hvor det nu ellers halter under den her regering, så jeg håber, at det kan lykkes at samle flertal for et forslag som det her.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg må sige, at jeg synes, det er en meget, meget voldsom og stærk formulering, når SF's ordfører her fra Folketingets talerstol siger, at indbetaling på en pensionsordning efter nogle regler, der har været gældende i mange, mange år, er spekulation og oven i købet spekulation mod statskassen. Det er så stærke ord, at det er lige før, det ikke er hæderligt. Undskyld, at jeg siger det.

Kl. 14.30

Vil hr. Homann ikke gøre sig den ulejlighed at forklare mig og det øvrige Folketing, hvori spekulationen ligger, og hvori det forhold ligger, at det skulle være spekulation imod statskassen? Man kan ikke komme med så stærke og udokumenterede udtalelser uden at give dem en lille smule argumentation og substans med på vejen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis hr. Kim Andersen mangler argumentation og substans, kan jeg anbefale ham at læse referatet på Folketingets hjemmeside af den her debat; der vil han også kunne forsikre sig om, hvad det var, jeg sagde.

Jeg tror, de fleste mennesker, som laver opsparinger, gør det for at få penge til deres alderdom og ikke i spekulationøjemed. Men pointen er, at fordi det er ubegrænset, fordi der ikke er noget loft over, så er det muligt at spekulere, og fordi der er en skattefordel, så er der samtidig også en fordel ved det og et incitament til at gøre det, og derfor kan vi også se, at der er flere og

flere, som indskyder ganske store beløb på den her ordning for at få de skattefordele, som følger med. Og i og med at der følger skattefordele med, så koster det her nogle penge, som man altså vælger at bruge på at støtte de mennesker, som kan lave store pensionsopsparinger, hvor vi i stedet for kunne have brugt de penge på at hjælpe fattige ældre, til at rette op på vores hospitaler eller for den sags skyld lave indkomstskattelettelser i bunden.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Der er ikke fremført synspunkter eller argumenter, der berettiger hr. Homann til at kalde indbetalinger på pensionsordninger for spekulation mod statskassen; det vil jeg gerne slå fast. Det er mit synspunkt og min konklusion på det, hr. Homann har sagt, og jeg synes ikke, det var en rimelig udtalelse.

Vil hr. Homann ikke anerkende, at det, som er kommet frem fra Finansministeriet og fra Skatteministeriet om, at der ikke er provenumæssige konsekvenser i det her, er et spørgsmål om, at de fradrag, man får nu, ved pensionernes udbetaling kommer til beskattning, hvorved statskassen får sit? Det kan selvfølgelig være en fordel for den enkelte, at man i gode år får mulighed for at lægge til side til alderdommen – og det ønsker vi at anspore til – men alle autoriserede udregninger og notater på det her spørgsmål viser, at det for samfundet som helhed og for statskassen er stort set provenuneutralt. Anerkender hr. Homann ikke det, eller vil han også her blot benægte fakta?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har noteret mig hr. Kim Andersens synspunkter, og det vil jeg godt bekræfte, men det er – vil jeg sige – hverken halvt eller helt dokumenteret, at det er provenuneutralt. Hvis det var sådan, at det var fuldstændig ligegyldigt, så kunne hr. Kim Andersen jo argumentere for, at vi bare skulle afskaffe de her regler, når de alligevel ikke nogen betydning har.

Faktum er jo selvfølgelig, at alene af den grund, at afkastbeskatningen er så meget lavere end den beskattning, man ellers ville have haft af sit afkast, er der jo en væsentlig fordel, og den har jo den snedige sammenhæng, at jo flere penge du kan skyde ind, og jo større afkast du dermed kan få, desto større skattefordel kan du også få. Og den skattedel, man får, er jo altså be-